

We zullen uit deze aantekening wel moeten verstaan, dat Van Biesbrouck om zijn beginselen door zijn Wevelghemsche parochianen verdreven was.

Pastoor P. F. van Biesbrouck kon niet erkend worden door de Delfshavenaars, die het gezag van Barchman Wuytiers onwettig noemden. Met zijn komst is dus de statie van Delfshaven definitief uit de Roomsche-Katholieke eenheid getreden. Hoe de nieuwe pastoor ontvangen werd, weet ik niet. In het halve jaar, dat hem van 1729 nog restte, diende hij driemaal het doopsel toe. Toch is in 1730 zijn aanhang aanmerkelijk gedund. In dit heele jaar doopt hij maar één kind ¹⁾. Er moet dus van degenen, die Laurens van Rhemen nog trouw gebleven waren, een aanmerkelijk deel de statie verlaten hebben. Het verloop moet wel zoo groot geweest zijn, dat de overgebleven partij ver in de minderheid bleef bij het getal, dat hem verlaten had. Deze meerderheid, die vermoedelijk bij de Rotterdamsche paters gekerkt heeft, was dan ook niet bereid de kerk prijs te geven. Ongelukkig voor haar stonden de kerkmeesters – wij hooren voor 't eerst van dit college – aan den kant van Van Biesbrouck. Deze kerkmeesters alleen waren bij machte geweest den ongewenschten pastoor te weren. Dit hebben zij niet gedaan. Het kwam tusschen de partijen tot een publieke botsing. Hoe ver het gekomen is, valt niet te zeggen, maar spoedig wordt de Delftsche overheid in den twist betrokken. We mogen onderstellen, dat de Roomsche-Katholieken hun beklag zijn gaan doen bij den stadskastelein te Delfshaven, den vertegenwoordiger van de Delftsche magistraat. De toenmalige kastelein heette Nicolaas van der Vaert en bekleedde als burgerlijke functie het notarisambt. Blijkbaar stond hij te Delfshaven in aching als een onpartijdig man. Daar was hij trouwens notaris voor. In de verzameling van stukken, door hem met het Delftsche bestuur gewisseld, vond ik – ofschoon er blijkbaar hiaten zijn – de gegevens, waaruit ik het verloop van de scheuring kon nagaan ²⁾.

1) Daarbij moeten wij er echter rekening mee houden, dat de kerk, zooals straks blijken zal, in dit jaar enkele maanden op hoog bevel gesloten is geweest.

2) Deze stukken berusten op het Gemeente-archief te Rotterdam. Archief der gemeente Delfshaven Inv. no. 8.